

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatel: **Š. P.**

zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

odpůrci: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravní značkou B 20a upravující nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h na silnici I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, mající působnost mj. v prostoru domu č. p. X v ulici O., R. p. R.

takto:

- I. Opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravní značkou B 20a upravující nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h na silnici I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, mající působnost mj. v prostoru domu č. p. X v ulici O., R. p. R., se zrušuje uplynutím 120 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 19 363 Kč, k rukám Mgr. Rebecky Mořovské Židuliakové, advokáty, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, domáhal zrušení rozhodnutí odpůrce ze dne 26. 9. 2023, č. j. KUZZL-83241/2023, kterým odpůrce zamítl odvolání navrhovatele a potvrdil rozhodnutí Odboru přestupkového Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 29. 6. 2023, č. j. MěÚ-RpR/054126/2023. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byl navrhovatel shledán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 30. 8. 2022 v 10:23 hod. na pozemní komunikaci mimo obec R. p. R., O. 307, silnice č. I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h stanovená místní úpravou provozu, blíže nezjištěný řidič řídil předmětné motorové vozidlo a jel rychlostí nejméně 79 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec nejméně o 29 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se jednání majícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Dopravní značka, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost jízdy byla dopravní značka „B 20a“. Překročení rychlosti bylo zjištěno měřidlem RAMER10 T/19/052 – automatizovaným systémem používaným bez obsluhy. Navrhovateli byla za přestupek uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení, a to v paušální částce 1 000 Kč.
2. Navrhovatel se v rámci správní žaloby domáhal rovněž zrušení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích provedená dopravní značkou B 20a upravující nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h na silnici I/58 ve směru jízdy na Frenštát pod Radhoštěm, mající působnost mj. v prostoru domu č. p. X v ulici O.
3. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci usnesením ze dne 9. 4. 2023, č. j. 72 A 42/2023-38, podle § 39 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyloučil návrh na zrušení opatření obecné povahy k samostatnému projednání v řízení vedeném pod sp. zn. 73 A 1/2025. Následně rozhodl podle § 7 odst. 6 s. ř. s. o postoupení věci (nyní posuzovaného návrhu na zrušení opatření obecné povahy) Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému.

II. Obsah návrhu

4. Napadené opatření obecné povahy není odůvodněno. Navrhovatel proto v podaném návrhu namítá jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Za uvedeného stavu není ani nijak odůvodněn zásah prováděný opatřením obecné povahy do práv osob, včetně práv žalobce. Tvrdí, že nezákonnost opatření obecné povahy (spočívající v absenci odůvodnění) má vliv na zákonnost výše zmíněného rozhodnutí odpůrce ze dne 26. 9. 2023. Navrhovatel odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 2024, č. j. 40 A 9/2023-54, který byl vydán obdobné věci.

III. Vyjádření odpůrce

5. Odpůrce ve svých podáních ze dne 5. 6. 2025 a 25. 7. 2025 uvádí, že předmětná dopravní značka č. B 20a „50 km/h“ byla v daném úseku silnice I/58 umístěna historicky, dle právních předpisů účinných v době jejího stanovení. V uvedené době nebylo stanovení místní úpravy vydáváno formou opatření obecné povahy. Příslušným orgánem ke stanovení byla policie, následně okresní úřady, od roku 2003 je příslušným orgánem ke stanovení místní úpravy provozu na silnici I. třídy krajský úřad. Před 1. 4. 2008 se na postup správního orgánu podle § 77 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) nevztahoval správní řád. Vzhledem k uvedenému odpůrce opatřením obecné povahy nedisponuje. V archivu odpůrce nedohledal žádný doklad o tom, že by zmíněná místní úprava provozu na silnici I/58 v řešeném úseku byla zrušena. Není pochyb o účinnosti osazeného dopravního značení.
6. Odpůrce dále uvádí, že lokalita Horní Paseky, kde se v blízkosti silnice I/58 nachází zástavba, je součástí města Rožnov pod Radhoštěm. Je však od konce obce na silnici I/58 oddělena územím, které nemá prvky souvisle zastavěného území. Z tohoto důvodu dotčený orgán Policie ČR v minulosti nesouhlasil s posunem dopravní značky č. IZ 4a „Obec“ a č. IZ 4b „Konec obce“ až za lokalitu Horní Paseky a v této lokalitě byla ponechána místní úprava provozu provedena dopravní značkou č. B 20a „50 km/h“.
7. Odpůrce poukazuje na povinnost všech účastníků silničního provozu řídit se dopravními značkami od okamžiku kdy je dopravní značka umístěna v terénu. K tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2012, č. j. 1 AOs 1/2012-30.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. V rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu je ustálen závěr, že dopravní značka je opatřením obecné povahy, resp. jeho vnějším projevem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 AOs 3/2008-100, č. 1794/2009 Sb. NSS, ze dne 18. 7. 2012, č. j. 1 AOs 1/2012-30, č. 2709/2012 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 2 AOs 3/2008-100 dospěl k závěru, že i stanovení místní úpravy provozu, k němuž došlo před 1. 4. 2008 (tj. za účinnosti znění ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., z něhož plynulo, že se na proces přijímání stanovení místní úpravy provozu nevztahoval správní řád), provedené způsobem, zakládajícím pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měli podle obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích, je nutno považovat za opatření obecné povahy, neboť splňuje všechny nutné materiální znaky.
9. I v případě, pokud by ke stanovení místní úpravy provozu došlo před 1. 4. 2008, je krajský soud oprávněn takový akt přezkoumat jako opatření obecné povahy. Soudní judikatura mu

přiznává formu opatření obecné povahy z hlediska své materiální povahy. V nyní projednávané věci přitom není sporu o tom, že se jedná o umístění značky omezující rychlost mimo obec dopravní značkou č. B 20a na 50 km/h. Jedná se tedy o omezení (stanovení povinnosti) nad rámec úpravy provozu na pozemních komunikacích.

10. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace je dáno, neboť navrhovatel logicky a myslitelně tvrdí dotčení své právní sféry. Za porušení povinnosti stanovené uvedeným opatřením mu byla uložena pokuta ve výši výše 2 500 Kč. Navrhovatel namítá absenci hmotněprávní úpravy, nezákonnost a nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů a skutečnost, že značka deklaruje neexistující místní úpravu, přičemž uvádí, že nemůže být trestán za exces veřejné moci. V dané věci zjevně existuje vztah mezi právní sférou navrhovatele a místní úpravou provozu (stanovenou prostřednictvím napadeného opatření obecné povahy).
11. Jakkoli je pravdou, že povinnost účastníků silničního provozu řídit se dopravní značkou vzniká okamžikem, kdy je značka fakticky umístěna v terénu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2012, č. j. 1 Aos 1/2012-30, č. 2709/2012 Sb. NSS) a dopravní značce (resp. úpravě pravidel provozu dopravní značkou) svědčí presumpce správnosti (srov. zmíněný rozsudek č. j. 1 Aos 1/2012-30, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83), musí mít účastník provozu možnost napadnout její zákonnost u správního soudu, pakliže na základě ní došlo k zásahu do jeho práv. Při přezkumném řízení pak bude, ve shodě s judikatorními závěry Nejvyššího správního soudu, zkoumán důvod umístění dopravního značení, jeho racionalita a opodstatněnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ao 3/2008-100 ze dne 7. 1. 2009 a č. j. 8 As 68/2009-83 ze dne 31. 3. 2010).
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že řádné odůvodnění je podstatnou náležitostí stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci. Absenci odůvodnění navrhovatel výslovně namítá a v této souvislosti vznáší i námitku nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti stanovení místní úpravy.
13. Krajský soud vzhledem ke sdělení odpůrce ze dne 5. 6. 2025 (v němž uvedl, že dopravní značka byla na daném místě umístěna historicky, že příslušným orgánem ke stanovení úpravy byla policie, následně okresní úřady, od roku 2003 je příslušným orgánem ke stanovení místní úpravy provozu na silnici první třídy krajský úřad, že odpůrce opatřením obecné povahy nedisponuje a že ke zrušení místní úpravy provozu příslušným orgánem nedošlo, tudíž zůstává účinná) jej vyzval k předložení kompletní správní spisové dokumentace vztahující se k uvedenému opatření s tím, že pokud tuto nemá k dispozici, nechť ji obstará u příslušného orgánu, jak na ně ve svém vyjádření odkazoval. Na tuto žádost odpůrce zopakoval, že předmětná dopravní značka byla umístěna historicky, přičemž před rokem 2003 nebylo stanovení místní úpravy vydáváno formou opatření obecné povahy. Z uvedeného důvodu tedy nemohla být spisová dokumentace soudu předložena. Krajský soud proto nedisponuje správní spisovou dokumentací a nemůže ani například ověřit, kdy došlo ke stanovení místní úpravy provozu prostřednictvím značky B20a.
14. Není přitom podstatné, že značka mohla být umístěna v době, kdy právní úprava vydání formálního opatření obecné povahy nepředvíдалa. Stanovení místní úpravy, resp. akt úpravy pravidel provozu na pozemní komunikaci zavazující účastníky provozu na daném místě vždy musel splňovat podmínky vymezené příslušnou právní úpravou.

15. Pokud odpůrce nedoložil přes výzvu krajského soudu akt, kterým došlo ke stanovení místní úpravy, ve kterém jsou informace o důvodech vedoucích k umístění předmětné značky obsaženy, nemůže obhájit a současně soud nemůže posoudit místní úpravu co do důvodu, racionality a opodstatněnosti. Nelze ani pevně určit, kdy došlo k umístění předmětné značky a jaké zákonné náležitosti musela místní úprava provozu splňovat. Skutečnost, že odpůrce nedisponuje formálním stanovením místní úpravy provozu na pozemní komunikaci jde v případě přezkumu opatření obecné povahy k jeho tíži. V usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47 je uvedeno: „*Jak bylo opakovaně konstatováno ve shora citované ustálené judikatuře, s výkonem působnosti jednotlivých správních orgánů je nerozlučně spojena též povinnost tuto činnost obhájit u nezávislého soudu, povolaného na základě příkazu ústavodárce k ochraně práv jednotlivců (srov. čl. 36 odst. 2 Listiny).*“ Nepředložení správního spisu vede ke zrušení napadeného aktu pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. Az/2003 – 73).
16. Jelikož krajský soud nemůže vzhledem k výše uvedenému přezkoumat zákonnost předmětného opatření, nezbyvá mu než konstatovat, že opatření obecné povahy je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
17. S ohledem na výše uvedené soud přistoupil dle § 101d odst. 2 s. ř. s. ke zrušení napadeného opatření obecné povahy, a to ke dni uplynutí lhůty 120 dnů od právní moci rozsudku. Pokud jde o okamžik zrušení opatření, pak podle § 101d s. ř. s. platí, že soud opatření obecné povahy zruší dnem právní moci rozsudku, nebo k pozdějšímu dni, který v rozsudku určí. Při úvahách, k jakému okamžiku opatření zrušit krajský soud přihlédl k možnému ohrožení bezpečnosti dopravního provozu v daném místě. Uvedená lhůta umožní odpůrci případně stanovit místní úpravu silničního provozu přezkoumatelným způsobem.
18. Podle ust. § 101d odst. 3 s.ř.s. platí, že ke zrušení opatření obecné povahy nebo její části přihlédné soud vždy při přezkumu rozhodnutí a jiných úkonů správních orgánů, při jejichž vydání bylo opatření obecné povahy užito, byť byly vydány před tímto zrušením.

V. Náklady řízení

19. Ze soudního spisu vyplývá, že navrhovateli vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek (ve výši 5 000 Kč za návrh na zrušení opatření obecné povahy) a za právní zastoupení. Zástupce navrhovatele učinil celkem 3 úkony právní služby v celkové výši 10 820 Kč [2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání návrhu na zrušení opatření obecné povahy) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12.2014, a 1 úkon právní služby učiněný v roce 2025 (sepsání doplňujícího podání ze dne 2. 6. 2025) v hodnotě 4 620 Kč podle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025; srov. přechodné ustanovení vyhlášky č. 258/2024] a dále má nárok na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 1 050 Kč (2 x 300 Kč a 450 Kč za 3 úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v příslušném znění). Navrhovatelův zástupce je plátcem DPH, krajský soud proto zvýšil odměnu i o částku daně ve výši 21 % z odměny a náhrad advokáta (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celkem soud navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 19 363 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. 8. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu